

➤ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ ➤

Πάλι φιγούράρρησε τὸ κόκκινο ζουνάρι τοῦ κ. Πατσουράκου μέσα στὴ Βουλῆ. Ἔταν Πέμπτη, 28 τοῦ Ὀχτώβρη καὶ ὦρα ὥσει ἐβδόμη τῆς νυκτός, ὅταν ὁ ἀκατάβλητος καὶ ἀδιάλλαχτος ἐκ Λακωνίας ἀεροκώπος ἀνέβηκε στὸ ἐθνικὸ βῆμα νὰ καυτηριάσει τὸν καθηγητὴ κ. Σίμ. Μενάρδο καὶ τοὺς μαλλιαροὺς. Κ' ἐβόησεν ὁ βοὴν ἀγαθός:

— Δὲν εἶναι καθηγητὴς στὴν Ὁξφόρδη ὁ Μενάρδος, μὰ λέκτωρ (κουκουρίκου!). Κι ἔχει μόνον λέκτωρ μὰ καὶ μαλλιαρός. Κι ἔχει μόνον μαλλιαρός μὰ καὶ ἀδαῆς τῆς ἀρχαίας ἑλλ. φιλολογίας ἢ ἐκλήθη νὰ διδάξῃ.

Κι ὁ κ. Πατσουράκος «ἀναγινώσκει περιγραφὴν τοῦ Λονδίνου ἐκ βιβλίου τοῦ κ. Μενάρδου. Ἡ περιγραφὴ γραμμὴν κατὰ τὸ Μυριανθούσειον «ἄμαξες, καρότσες καὶ γαλῶς» προκαλεῖ τὴν θυμηδίαν τῆς Βουλῆς» («Χρόνος», 16 Ὀκτ. σελ. 6).

Δὲν τονὲ σώνει ἕμως ὁ Μενάρδος τὸν κ. βουλευτή. Θέλει νὰ φάει κι ἄλλους, ὁ ἀχόρταγος. Καὶ ρήχνηται καὶ τοῦ ἔρμου, τοῦ Ἡλία Σταύρου.

— «Ἐν Ἀθήναις ὑπάρχει ἐν οἰκοτροφείον διὰ τὰ ὄρφανὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας καὶ ἐκλήθη νὰ διδάξῃ εἰς αὐτὸ τὰ πρῶτα γράμματα ὁ Ἡλίας Σταύρου, περὶ τοῦ ὁποῦ θεωρῶ περιττὸν νὰ ἐμιλήσω» (!)

Τὸ «περιττὸν νὰ ἐμιλήσω» ἐδῶ σημαίνει πῶς δὲν εἶχε νὰ πεῖ καὶ τίποτις ὁ κ. βουλευτής. Ἄν εἶχε νὰ πεῖ, θὰν τῶλεγε. Νᾶσαστε βέβαιαι.

Ὁ κ. βουλευτής τὰ παίρνει ὄλα σῆάρνα καὶ καταγγέλλει γιὰ μαλλιαρὸ καί... τὸν κ. Μπενάκη (!), γιὰτὶ, λέει, σὲ μιὰ ἐγκύκλιό του μεταχειρίστηκε τίς μαλλιαρὸς λέξεις φασόλια, ρεζίθια, κουκιά, παραβαίνοντας ἔτσι ρητὴν διατάξιν τοῦ Συντάγματος, «ὀρίζουσιν ὅτι ἐπίσημη γλῶσσα εἶναι ἐκείνη ἐν τῇ ὁποίᾳ συντάσσονται οἱ νόμοι τοῦ Κράτους» καὶ οἱ λόγοι τοῦ Πατσουράκου.

—><—

Χρόνια τώρα ταχτικά, κάθε χρονιά, τούτη τὴν ἐποχὴ, ξεσπαθώνουν οἱ γλωσσαμύνητορες κατὰ τῆς Δημοτικῆς. Τὴν ἀφορμὴν φέτος μᾶς τὴν ἔδωσε ὁ Πατσουράκος καὶ νά, ἀμέσως οἱ ἐθνικὸς ἐφημερίδες ξεσπαθώσανε.

Ὁ «Χρόνος» (29 τοῦ Ὀχτώβρη, σελ. 1) δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθο ἄρθρο:

«Δὲν γνωρίζομεν ποῖον ἀποτελέσμα θὰ ἔχη ἢ ἐπὶ τῆς πληρώσεως τῶν Πανεπιστημιακῶν ἐδρῶν συ-

ζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ. Ἄν εἶνε ἕμως ἀληθὴς ἢ εἰδησις, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρόκειται ν' ἀπολύσῃ τὸν μόνον διορισθέντα καθηγητὴν τῆς Ἀρχαίας Φιλολογίας κ. Μενάρδον, ἃς εἶνε εὐλογημένη ἢ στιγμὴ, καθ' ἣν ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα τοῦτο. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἐὰν ὁ κ. Μενάρδος εἶνε καθηγητὴς ἢ λέκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης. Ὁ τίτλος δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ἀσφαλῆ ἀπόδειξιν καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προέχει εἶνε τὸ ἀποκαλυφθὲν καὶ βεβαιωθὲν, ὅτι ὁ κ. Μενάρδος εἶνε μαλλιαρός, συγγράφας μάλιστα εἰς χυδαῖκὴν γλῶσσαν. Ἀποτελεῖ ἐπομένως ὕβριν κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου, ῥάπισμα κατὰ τοῦ μόνου ψηφισθέντος Συντάγματος, τοῦ ὀρίζοντος τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ Κράτους, ὁ διορισμὸς μαλλιαροῦ καθηγητοῦ εἰς ἔδραν, τὴν ὁποίαν κατεῖχεν ὁ εὐγενὴς σημαιοφόρος τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς γλώσσης κ. Μιστριώτης».

Τὸ «Σκρίπ» ἐπιστρατεύει καὶ τὸν ἀπόμαχο γλωσσαμύνητορα Μιστριώτη καὶ δημοσιεύει («Σκρίπ» 31 τοῦ Ὀχτώβρη, σελ. 1) ἕνα ἰντερβιὸ μᾶζὶ τοῦ διασκευαστικώτατο.

Πρῶτα πρῶτα ὁ μπαρμπα-Γιώργης παραπονιέται πῶς «ἐπαύθη ἐν τῇ ΑΚΜΗ τῆς διανοητικῆς μου δράσεως», κ' ἔπειτα ἔχει τὴ γνώμη πῶς «ὁ κ. Μενάρδος θέλει προσκρούσει καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἦλθεν εἰς τὸ γραφεῖόν μου κύριός τις, ὅστις (ὅς τις, ὅστις — τί μουσικὴ!) ἐπέδειξέ μοι περιοδικὸν τι, ἐν ᾧ ἔγραφεν ὁ κ. Μενάρδος. Ἐν τούτῳ παρατήρησα ὅτι ἡ γλῶσσα αὐτοῦ ὀλίγον διαφέρει τῆς τῶν χυδαῖστων καὶ ὅτι μετὰ καταφρονήσεως λέγει περὶ δύο ἐξεγέρσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ κατὰ τὰ Εὐαγγελιακὰ καὶ τὰ Ὁρσειακὰ. Ἄλλ' αἱ δύο ἐκεῖναι ἐξεγέρσεις ἐκόλωσαν τὴν διαφθορὰν τῆς γλώσσης τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς».

Στὸ τέλος λυπάται πῶς ὁ κ. Μενάρδος εἶναι Κύπριος («ἢ δὲ λύπη μου εἶναι ἔτι μείζων, διότι Κύπριος ἀναλαμβάνει νὰ διασπᾶσῃ ἐν χρόνῳ χαλεποῖς τὴν γλῶσσαν») καὶ εὐχεται ν' ἀναγνώρισει ὁ κ. Μενάρδος «ὅτι ἔχει καθήκον ἵνα καὶ οὗτος ἐπιδείξῃ τὴν αὐτὴν γενναϊότητα ἀποπτύων τὸν χυδαῖσμον, ὅστις δίκην γυπὸς κατατρώγει τὸ ἦπαρ τοῦ ἱστορικοῦ Προμηθέως».

Σιγόντο στὸ Μιστριώτη κρατάει στὸ ἴδιον φύλλο κ' ἕνας «Πρόφην διδάσκαλος» ποῦ ἀναφέρεται εὐπειθῶς «Πρὸς τὸν κ. Πατσουράκον βουλευτὴν» καὶ τοῦ καταγγέλλει, ἐξὸν ἀπὸ ἄλλα, καὶ μιὰ ἀληθινὴ «σταυροφορία μαλλιαρῶν» ποῦ μπήκανε μέσα σὲ διάφορα σκολειὰ νὰν τὰ ξεδουρκώσουνε. Ὁ Γρυπάρης, λέει, διορίστηκε καθηγητὴς σὲ Ἀθηναῖκο Γυμνάσιο. Ὁ

Σαρρής διορίστηκε στο Πραχτικό Λύκειο. Ὁ Γούναρης σ' Ἀθηναϊκό σχολαρχεῖο. Ὁ Βάρναλης στὰ Μέγαρα. Ὁ Γλυνός και ὁ Σταύρου σ' Ἀθηναϊκά σχολεῖα. Ὁ Τραυλαντώνης, ὁ Παπασωτηρίου και ὁ Μπουρνόνας μέλη τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημ. Ἐκπαιδύσεως και ὁ Λορεντζάτος Γυμνασιάρχης στήν Ἀθήνα. «Καί δὲν γνωρίζομεν μὲν τί οὗτος διδάσκει ἐν τῇ γυμνασίῳ, ἀλλὰ τὰς ἐν τῇ Ἀρσακείῳ μαθητριάς του παρήγγειλε πλὴν ἄλλων νὰ γράφωσι τέτοια και οὐχί τοιαῦτα, εἰς τὰ τέτοια διδάγματα, φαίνεται, στηρίζων τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαθητριῶν του και τοῦ ἡμετέρου ἔθνους τὴν σωτηρίαν.

«Εἴπομεν ὅτι τοιαῦτα διδάσκει τὰς μαθητριάς του ἐν τῇ Ἀρσακείῳ, διότι και εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο εἰσῆχθησαν τοιοῦτοι, ὡς ὁ ρηθεὶς γυμνασιάρχης και ὁ γλυκανάλατος ὀνομασθεὶς Γλυνός, τοῦ υἱοῦ Δραγούμη, ὡς εἴπομεν, προστατευόμενος και ὁ μαλλιαρώτατος Ἀποστολάκης, ἀνεψιὸς τοῦ πολλοῦ Πολίτου, ζητοῦσι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν ὁ Γρυπάρης και ὁ Σαρρής. Βεβαίως τὸ Συμβούλιον ἀγνοεῖ αὐτούς· διότι οὗτοι εἶνε δεινότατοι εἰς τὸ ὑποκρίνεσθαι, κρύφα δὲ λανθάνοντες διαδίδουσι τὰς γνώμας των εἰς τοὺς μαθητὰς των, πᾶσαν ἄλλην διδασκαλίαν περὶ ὑψηλῶν νοσημάτων, πατρίδος, θεοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀναφέροντες μετ' ἐμπαιγμοῦ.»

Γιὰ τὶς δύο τελευταῖες ἀράδες τοῦ ἀρθρου του ὁ κ. «πρῶν διδάσκαλος» μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ ἀξιόλογα κακοηθέστατος συκοφάντης.

Ἄρθρα παρόμοια δημοσιευτήκανε στήν «Ἐσπερινή». «Ἀστραπή», «Ἀθηναί» και στίς ἄλλες γλωσσαμυνοτορικὲς φημερίδες. Τίποτε καινούριο δὲ λένε. Τὶς ἴδιες στερεότυπες βρισιές.

Τὴ Δευτέρα βράδι, 31 τοῦ Ὀκτώβρη, ξανάρθε στὴ Βουλὴ τὸ ζήτημα γιὰ τὸν *παράνομο* διορισμὸ τοῦ κ. Μενάρδου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ἀνεβαίνει στὸ βῆμα και ἀπαντᾷ στίς βρισιές και ἀνοητολογίες τοῦ κ. Πατσουράκου, πλέκοντας τὸν πανηγυρικὸ τοῦ κ. Μενάρδου.

«Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐγκρατείας τοῦ κ. Μενάρδου περὶ τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ γράμματα ἀναγιγνώσκει ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς ἀρχαιοπρεπὲς σύγγραμμά του εἰς τὸ ὅποιον ἔχει μεταχειρισθῆ μετὰ σπανίας γλαφυρότητος τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀναφέρει δὲ και ἕτερον ἐξ Ἰσου περισπούδαστον ἔργον του γραμμένον εἰς ὑπερκαθαρεύουσαν γλῶσσαν, τὴν ὁποῖαν δὲν εἶνε βεβαίως εὐκόλον νὰ μεταχειρισθοῦν οἱ καταγγέλοντες τὸν κ. Μενάνδρον ὡς ἀπειρον τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς.

«Ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν ἀρνεῖται ἀκολούθως τὰς νεανικὰς πρὸς τὸν Ψυχάρην ἀφιερώσεις τοῦ κ. Μενάρδου τοῦ ὅποιου πλέκει και πάλιν τὸ ἐγκώμιον και ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὁ διαπρεπὴς Ἑλλήν λόγιος και ἐπιστήμων θέλει συντείνει κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς περιωπῆς τοῦ Πανεπιστημίου.» («Ἀκρόπολη» 1 Νοέβρη σελ. 3).

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, δηλ. ὁ πασίγνωστος γιὰ τὸν ἀτσαλένιο χαραχτήρα του κ. Ἀλεξαντρῆς, μιλώντας γιὰ τὸν κ. Μενάρδο ρήγχει και τὸ φαρμακάκι του, ἔχει γιὰ κανένα ἄλλο λόγο, παρὰ γιὰ νὰ πείσῃ τὸν κ. Πατσουράκο πὼς ἄδικα (ἄδικα! ἄδικα! λέμε και μεῖς) κατηγοριέται γιὰ μαλλιαρός. Ὁ κ. Μενάρδος λέει, συνέγραψε στὰ νιάτα του ἔργα στὴ δημοτικῆ, «χωρὶς ὅμως ν' ἀνήκει και εἰς τὴν ἀστείαν γλωσσικὴν αἵρεσιν».

Ὁ κ. Ἀλεξαντρῆς, βλέπετε, ἀνήκει στὴν αἵρεση τῆς *σοβαρῆς* πολιτικῆς.

ΣΤΟ ΒΟΛΟ. Ἀπὸ τῆ «Θεσσαλία» τοῦ Βόλου (29 Ὀχτ. σελ. 3) παίρνομε ἓνα κοματάκι περίεργον, ὅπου φαίνεται πὼς ὁ ἐφετοποιητῆς κ. Ἀμπελέων περσότερο ἐνδιαφέρεται γιὰ τὰ ποιήματά του παρὰ γιὰ τοὺς τρομεροὺς Θεσσαλοὺς ἀθεϊστῆς.

«Ἐρώτησις. — Τί ἰδέαν ἔχεις περὶ πλαστῶν και ἐπὶ τούτῳ πεποιημένων ποιημάτων, τὰ ὅποια εἶδα νὰ γράφονται εἰρωνικῶς εἰς τινὰς ἐφημερίδας;

«Ἐνταῦθα ὁ συνήγορος τοῦ κ. Μπισσάνη δικηγόρος κ. Ν. Ἰατρόπουλος ἰδὼν ὅτι ὁ γραμματεὺς δὲν ἔγραψε τὴν ἀνω ἐρώτησιν ἀπήντησεν, ὅτι: Ἄς γραφῆ ἐπὶ τῆς καταθέσεως ἡ ἐρώτησις τοῦ κ. ἀνακριτοῦ και τότε ὁ πελάτης μου θ' ἀπαντήσῃ.

«Ἄλλ' ὁ κ. Ἀμπελάς δὲν ἐπέτρεψε νὰ γραφῆ δηλώσας, ὅτι παραιτεῖται τῆς ἐρωτήσεώς του αὐτῆς και ἡ ἐξέτασις ἐπροχώρησε με ἄλλας παραμοχίας σχεδὸν ἐρωταποκρίσεις.»

Κι ἀπὸ τὴν ἴδια «Θεσσαλία» μὴ εἰδησούλα πού φαίνεται ἀπλή και καλοκάγαθη και ποῦχει ἑλητὴ δύναμη πού μπορεῖ νὰ χεῖ ἓνα σατυρικὸ ἐπίγραμμα.

« — Ὁ κ. Ἀμπελάς

«Χθὲς τὴν πρωτὴν κατῆλθεν εἰς τὴν πόλιν μας ἐκ Λαρίσσης ὁ διενεργῶν τὰς ἀνακρίσεις τῆς ὑποθέσεως τῶν ἀθεϊκῶν ἀνακριτῆς κ. Ἀμπελάς.

Ὁ κ. Ἀμπελάς μεταδὸς εἰς τὸ ἐνταῦθα ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον ἐπὶ δύο ὥρας παρέμεινεν εἰς αὐτὸ περιεργαζόμενος και ἀποθαυμάζων τὰ ἀρχαῖα».

Γιὰ τὴν προχθεσινὴ συνεδρίαση τῆς Βουλῆς, σωστότερα γιὰ τὴν προχθεσινὴ *νεροπή* τῆς Βουλῆς, θὰ μιλήσομε στὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κεριακῆς.